

Становище християн у сучасному світі

«А Церква по всій Юдеї і Галілеї, і Самарії мала мир, будуючись і ходячи в страху Господньому, і сповнялася втіхою Духа Святого»

Дії 9:31

Книга Дій апостолів – це історія першоапостольської Церкви, і не буде перебільшенням сказати, що це історія гоніння християн у першому столітті. У четвертому розділі ми читаємо про арешт апостолів; у п'ятому – знову про арешт апостолів і їхнє ув'язнення; у шостому – описано, як побили Стефана камінням. У восьмому розділі йдеться про переслідування Єрусалимської церкви та її розсіяння. У дев'ятому розділі (вірш 23) розповідається, як іудеї замислили вбити ап. Павла. І в цьому ж розділі нижче сказано, що церква перебувала в спокої.

Думаю, що ті, котрі читають книгу Дій вперше, навіть і не зауважують цього короткого вірша про спокій у потоці інформації про переслідування. Але факт залишається фактом: серед гонінь Бог дає Своему народу й часи спокою. Таку ж послідовність подій ми спостерігаємо в історії слов'янської церкви. Євангельські християни в Російській імперії були переслідувані, були гоніння віруючих і при радянській владі. Але серед цих суцільних гонінь були й часи спокою. Тепер мало хто знає, але з часу закінчення громадянської війни аж до 1927 року в колишньому Радянському Союзі була

повна свобода для проповіді Євангелія. І наприкінці 80-х в колишньому Радянському Союзі віруючі знову отримали повну свободу. У таких країнах як Україна цей час спокою триває ось уже майже двадцять років, у той час як у мусульманських республіках колишнього Радянського Союзу час свободи був дуже коротким, і зараз там переслідування відновилися з новою силою.

Євангельські християни, які переселилися на Захід з колишнього Радянського Союзу, теж мають зараз час спокою. За цей час багато хто забули про гоніння, хоч не можна ні на хвилину забувати, що багато наших братів і сестер в інших країнах страждають у в'язницях за Христа. Коли мова йде про гоніння в сучасному світі, насамперед приходять на пам'ять Китай. Але я хочу підкреслити, що віруючі терплять переслідування не тільки в Китаї, а практично по всій Азії. Думаю, всі чули, що у квітні 2007 року ісламістські екстремісти по-звірячому вбили трьох місіонерів, які несли своє нелегке служіння в Туреччині.

Про цей факт нам відомо, оскільки про нього повідомили майже всі слов'янські християнські газети й журнали. А скільки інших злочинів звершується проти християн, і ми про це

навіть не знаємо? Так, наприклад, у жовтні 2005 року три індонезійські школярки були обезглавлені й одна важко поранена ісламськими екстремістами по дорозі до християнської школи, коли вони проходили через плантацію какао. Це відбулося неподалік від міста Пасо, що на індонезійському острові Сулавесі. Про цей факт розправи зі школярками-християнками повідомило інформаційне агентство Бі-Бі-Сі. І тільки один Бог знає, скільки злочинів проти християн відбувається у наш час, про які не повідомляє жодне інформаційне агентство. Хтось, можливо, скаже, що ми живемо на Заході, якому далека азійська ментальність, де нікого не переслідують за переконання, і тому проблемами азійських християн нас, м'яко кажучи, ніколи не торкнуться. Хочу відразу сказати, що ті, хто так думають, глибоко помиляються: з кожним роком на Заході волі для християн стає усе менше. Хто міг би ще зовсім недавно думати, що в Європі знову будуть ув'язнювати за проповідь Слова Божого?

П'ятого липня 2004 року Аке Грін, пастор п'ятидесятницької церкви в місті Калмар, Швеція, був засуджений до місяця тюремного ув'язнення. Суд звинуватив його в тому, що він нібито розпалював ненависть до гомосексуалістів. Насправді ж він у своїй проповіді прочитав місця Писання, які дають оцінку цьому збоченню і сказав, що гомосексуалізм – це страшна ракова пухлина на тілі суспільства. Зазначу, що Канада зовсім недавно теж прийняла закон, за яким можна засудити будь-якого проповідника за проповідь, у

якій дається безкомпромісна Біблійна оцінка цьому злу.

Якби я жив у Європі, то певно знав би набагато більше фактів переслідування християн у Євросоюзі. Але я живу в США і знаю дуже багато фактів утиску християн в Америці. У цій статті я подам і прокоментую лише невеличку частину відомих мені фактів. На перший погляд в Америці – повна свобода слова й немає законів, обмежуючих пасторів у тематиці проповідей. Але є неписані закони. Якщо пастор почне безкомпромісно говорити на тему покаяння і викривати гріх, у нього дуже скоро можуть з'явитися проблеми. Його можуть просто вигнати, або люди самі розбіжаться по ліберальних церквах, у яких не проповідують на гострі Біблійні теми. Крім того, на нього можуть і в суд подати. Наприклад, кілька років тому одного американського пастора суд зобов'язав виплатити «жертві» компенсацію в розмірі 1000 доларів. «Провина» цього пастора полягала тільки в тому, що він стояв при вході в один нехороший заклад і всім на вході давав євангельський трактат. Крім того, він повісив плакат, на якому написав: якщо ви продовжуватимете займатися тим, чим ви тут займаєтеся, то потрапите в пекло.

Одна молода особа поскаржилася, що в неї нібито почалася депресія й з'явилося безсоння після того, як пастор налякав її пеклом. Як я сказав, цього пастора американський суд покарав. А скільки в Америці таких пасторів, які ідуть на компроміс і не зачіпають гострих тем, бо не хочуть мати проблем. На щастя, ця тенденція ще повною мірою не торкнулася слов'янських церков, але

треба зазначити, що й на нас накладені обмеження.

Згідно з Біблією, тих, хто зятато не хоче залишити свій улюблений гріх, слід брати на зауваження або вилучати. Зауваження й вилучка грішників змушують церкву задуматися й оберігають інших членів Тіла Христового від падіння. Але у «вільній» Америці церкви не мають права використовувати ці Біблійні методи боротьби з гріхом, бо вилучений грішник може образитися, подати в суд і легко виграти справу. Тому не тільки американські, але й слов'янські церкви Америки, в основному, від цього Біблійного методу боротьби з гріхом відмовилися.

Чак Макхенні, пастор у Сан-Франциско, довідався, що органіст з його церкви займався гомосексуалізмом. Пастор органіста звільнив. Внаслідок пастора протягом кількох років тягали по судах. За цей час він одержав тисячі анонімних дзвінків з погрозами. Були також підпалені церква й будинок пастора. Підпалили будинок уночі, вогонь поширювався дуже швидко, так що пастор і його сім'я ледве встигли вискочити.

У Х'юстоні, шт. Техас, поліція заборонила віруючій християнці давати євангельські трактати дітям, які стукають у двері її дому на свято Хелловин, і попередили, що її заарештують, якщо вона не припинить роздавати євангельські трактати. Для читачів журналу, які ніколи не були в Америці, поясню: Хелловин – це популярне в Америці сатанинське свято, з нагоди якого будинки прикрашають гарбузами, макетами кістяків, мерців, домовиків і різних нечистих духів... Діти в цей вечір стукають у двері будинків, на

веранді яких увімкнене світло, і господарі пригощають їх цукерками. Багато християн у цей вечір теж вмикають світло на верандах і разом з цукерками дають дітям євангельські трактати. Так було завжди, але тепер спостерігається тенденція оголосити таку роздачу трактатів поза законом.

У школах Америки дітей з християнських сімей з кожним роком утискують усе більше й більше. Раймонд Рейз, учень четвертого класу, мав звичку молитися перед їжею. Коли він схилив голову для молитви в шкільній їдальні, вчителька відправила його в кабінет директора. Директор сказав Раймонду, щоб він більше не молився. На третій раз Раймонда за його віру виключили на тиждень зі школи.

Дві сестри, учениці середньої школи принесли до школи Біблію. Вчителька конфіскувала Біблію й послала учениць до кабінету директора. Директриса подзвонила їхній матері й пригрозила повідомити про те, що трапилося, в Child Protective Services (ця установа займається захистом дітей від домашнього фізичного насильства і має право забирати дітей у батьків). Коли мати цих сестер прийшла в школу, вчителька, вказавши на Біблію, сказала: «Це сміття», – і вкинула Біблію в смітєвий ящик.

В іншій школі у трьох учениць на обкладинках підручників були написані Десять Заповідей. Шкільна адміністрація викинула ці обкладинки в сміття, сказавши, що Десять Заповідей нібито розпалюють ненависть.

Федеральний суддя в Техасі заборонив випускникам школи вимовляти слово «Ісус» під час випускної церемонії. Порушникам цієї постанови

загрожував арешт і тюремне ув'язнення до шести місяців.

В школах одного з міст США був організований так званий «день мовчання». Учням пропонувалося протягом дня мовчки ходити по школі й давати один одному листівки, на яких було написано, що вони протестують проти дискримінації гомосексуального способу життя. Сотні, чи може тисячі учнів у тому місті були покарані за відмову брати участь у заході, що пропагує содомський спосіб життя. Багатьох учнів за це виключили на кілька днів зі школи, інших просто відправили в той день додому.

Як тут не згадати переслідування, яким піддавалися діти віруючих сімей у колишньому СРСР за відмову носити піонерський галстук? Виїжджаючи до Америки, багато наших віруючих думали, що тут вони і їхні діти відпочинуть від переслідувань, однак, з кожним роком і все частіше й частіше віруючі в США, у тому числі й школярі, стоять перед вибором: робити так, як вимагає адміністрація, чи залишитися вірним Христу з усіма наслідками, що випливають. У Радянському Союзі вірність Христу дорого коштувала: віруючим не давали можливості вступати до вузів. Але навіть якби й давали, все одно після закінчення інституту багато з них не змогли б працювати за фахом. Бути, наприклад, учителем у СРСР для віруючої людини означало б піти на компроміс зі своєю совістю, тому що потрібно було все пояснювати з позицій атеїзму.

В американському коледжі, де я навчався, кожен другий викладач говорив, що гомосексуалізм – це, мовляв,

нормальне явище. Викладачі зобов'язані так говорити відповідно до програми.

Але як бути вчителеві-християнину з такою програмою? Слід зробити вибір: або Христос, або кар'єра. Очевидно, що список сфер діяльності, якими може займатися віруючий і при цьому залишатися вірним Христу, буде з кожним роком скорочуватися. В кінцевому результаті тут буде, як у СРСР: для віруючих залишаться тільки «низькі» роботи. Я працюю в медицині. Поки-що я можу поєднувати мою професійну діяльність з моєю вірою, але, бачачи, що діється в цій галузі, я не виключаю, що й сам рано чи пізно стану перед вибором, бо медицина надто агресивно нав'язує своїм працівникам філософію «Нового віку» і в майбутньому, напевне, захоче, щоб усі працівники не просто її знали, але й буквально слідували їй.

Новітні язичницькі доктрини «Нового віку» активно нав'язують у середніх школах. Дітей учать впадати в транс і «консультуватися» з уявленими друзями. Цю програму використовують 40% шкіл, у той час як решта шкіл використовують інші аналогічні програми. З цієї причини багато віруючих батьків воліють не посилати дітей у школу, а вчити їх вдома, що американським законом дозволено. А от у Німеччині все набагато складніше: там теж учать дітей впадати в транс, але домашнє навчання там заборонене законом, тому німецькі суди за відмову посилати дітей у такі, з дозволу сказати, школи засуджують багатьох віруючих батьків до грошових штрафів.

«Новий Вік» виглядає дуже невинною й мирною релігією, що намагається

об'єднати всіх. Але чи так це? Чи несе ця релігія загрозу фізичної розправи з євангельськими християнами? Так, несе. Вони вірять, що настане час загального процвітання й гармонії, тому вони й називають свою релігію «Новий Вік». Але євангельські християни зі своїми переконаннями явно не вписуються в їхню концепцію. Тому лідери «Нового Віку» говорять, що повинна пройти чистка, перш ніж почнеться ера процвітання. Люди, які не зможуть або не захочуть підкорятися новим порядкам, будуть усунуті.

Джон Клімо, видний «фахівець» по зв'язках з потойбічним світом, говорить, що відповідно до отриманої ним з «духовного світу» інформації, буде хворобливе зрушення. Світ повинен буде перебороти опір мільйонів людей, які мають устояні релігійні погляди, що суперечать «Новому Віку».

А тепер давайте подивимося, що сказано з цього приводу в Біблії. У Книзі пророка Даниїла дана характеристика антихристові. Ми знаємо, що він буде правити сім років, і протягом перших трьох з половиною років буде мир. Християни, які дотримуються Слова Божого, знатимуть, що процвітання царства антихриста нетривке й хитке, але його послідовники думатимуть, що мир і процвітання нібито триватимуть століття. У Біблії сказано: «А через свою мудрість буде мати успіх, омана буде в його руці, і він звеличиться в своєму серці. І в час миру він понищить багатьох, і повстане на Владика над владиками, але без руки буде зламаний» (Дан. 8:25).

Давайте задумаємося над словами: «в час миру він понищить багатьох».

Це значить, що перші три з половиною роки царства антихриста будуть мирними лише для його послідовників, а тих, що не приймуть накреслення звіра, будуть знищувати. Послідовники антихриста будуть думати, що повне процвітання почнеться тільки тоді, коли знищать усіх незгодних. З Біблії ми знаємо, що вони помиляються, але, як бачимо, релігія «Новий Вік» устами своїх лжепророків уже звіщає про свої плани знищення незгодних. Тому «Новий Вік» не просто одна з багатьох лжерелігій, а релігія, печальна місія якої – підготувати людей до приходу антихриста. Можна сказати, що лідери цієї релігії говорять саме про ту чистку, яку звіщено в Книзі Даниїла.

У Китаї, як ми знаємо, йдуть жорстокі гоніння, у той час як у США життя християн виглядає благополучно. Але чи так це? Один американський пастор сказав, що якби американські християни так активно проповідували Євангеліє, як це роблять наші китайські брати, в Америці теж були б повномасштабні гоніння. У китайських християн є можливість уникнути гоніння. Для цього їм усього-на-всього потрібно вийти з підпілля й стати членами єдиної зареєстрованої церкви, яка контролюється державою. Але зареєструватися в їхніх умовах – значить відмовитися від євангелізації, від права приводити своїх дітей у зібрання. Вони не можуть з цим погодитися і тому воліють залишатися в підпіллі й терпіти гоніння.

Я також приєднуюся до думки американського пастора й думаю, що в США вже давно були б гоніння, якби

віруючі відмовилися від дотримування неписаних законів суспільства, які накладають на церкви обмеження. І ті окремі американські віруючі, які ігнорують ці неписані закони, вже зараз зазнають гоніння, але це не помітно, тому що вони поодинокі.

Христос сказав: «Якщо Мене гнали, гнатимуть і вас» (Ін. 15:20). Апостолам не довелося довго чекати виконання цих слів. У п'ятому розділі Дій описано, як апостолів побили в синагріоні. Там сказано: «Вони ж пішли з синагріону, радіючи, що за ім'я Господа Ісуса удостоїлися прийняти безчестя» (Дії 5:41). Апостоли удостоїлися прийняти безчестя за ім'я Христа, тому що сміливо свідчили. Китайські брати теж сміливо свідчать, за що й удостоюються прийняти безчестя.

І виходить так, що віруючі в Америці перебувають у спокої зовсім не тому, що Бог у цій країні подарував нам спокій, а тому, що ми не удостоїлися ще постраждати за Христа. Але, як я вже сказав, на християн у США з кожним роком накладають усе більше обмежень. Рано чи пізно настане такий момент, коли ми зрозуміємо, що більше відступати нікуди, і тоді християни Америки теж удостоїться честі бути гонимими за Христа, а разом з ними і ми, слов'янські християни. Але ж багато хто з нас приїхали сюди по статусу біженців за спокійним життям. Чи готові ми до такого повороту подій?

Леонід КАНОЧКІН

Клівленд, США

